

Tunadalskyrkan 171105 Allhelgonahelgen Tankar kring psalmen "Herre till dig får jag komma"

I vår psalmbok finns psalmen " Herre till dig får jag komma" nr 833. Jag skulle vilja dela några tankar med utgångspunkt från psalmens ord.

Tänk att vi får komma till honom som håller hela världen i sin hand men ändå har tid att tänka på mig. Att få komma till honom är att tänka efter vem är han, vad kan han betyda för mig? Och eftersom livet skiftar så kan det vara olika i olika perioder av livet, men grunden att det är en relation, inte en prestation.

I en relation är det ett givande och ett tagande, vi delar livet på olika sätt, vi respekterar varandra vi hjälper varandra. Jesus visar oss vad det handlar om, när han stöttar, griper in, upprättar, ser bakom ytan och möter de innersta behoven. I evangeliernas berättelser finns många möten mellan Jesus och människor och det finns aldrig någon automatik, att det alltid händer på samma sätt utan varje möte är unikt och tar hänsyn till människan. På samma sätt vill han möta oss – se oss just nu och ge det vi behöver av stöd och hjälp.

Relationen är så nära så att han kallar oss "sitt älskade barn", vi är Guds barn med allt vad det innebär av tillgång till allt han har. Paulus skriver i Efesierbrevet att vi har fått söners rätt – att vi fått tillgång till all den himmelska välsignelsen. "Du vet väl om att du är värdefull, att du är viktig här och nu. Att du är älskad för din egen skull. För ingen annan är som du."

Och det här innebär också att vi får komma till honom med alla våra bekymmer, med alla våra tillkortakommanden, med allt det där vi behöver hjälp med, och allt det där som fungerar bra och som vi är tacksamma för. Jesus som själv varit människa vet vad det innebär, han har själv gråtit, ängslats, glatt sig, delat livets goda och därför kan vi med stor frimodighet tala om för honom allt vi bär på.

Man skulle ibland önska att det fanns en tydlig instruktion för livet. Gör så eller så så händer det eller det, men tyvärr eller kanske man ska säga lyckligtvis finns det inte det, för det skulle nog vara väldigt tråkigt om det vore så. Men vi har fått löftet om att han vill vara med, att han vill leda oss och visa oss vägen, även om det är vi som behöver ta beslut, och är ansvariga för det vi gör. I psaltaren läser vi: jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra. Jag vill

ge dig råd och låta mitt öga vaka över dig. Tänk att få ha en himmelsk rådgivare, som ser på ett helt annat sätt än vi gör. Som har ett mycket vidare perspektiv och som ibland kan lägga omständigheter till rätta på ett sätt som vi inte kunnat tänka oss.

Så har vi också framtidsutsikterna som hela gudstjänsten handlat om, att en dag få möta honom ansikte mot ansikte och få del av den himmelska härligheten. När livet är svårt och tungt kan det vara en tröst att veta att det finns något bortom, något som ger hopp också idag. För redan här och nu kan vi få ana det, men en dag kommer det att gå i fullbordan. ”Jag är viss om att varken död eller liv, varken ängar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus vår Herre.

I en sång sägs det ”Som en bro över mörka vatten, skall jag bära dig” Och i psalmen som är utgångspunkt för mina tankar står det: så tryggt att tro att bönernas bro skall bära mig hela vägen hem”. En bro står för något stabilt, något som håller också när det stormar omkring oss, åtminstone om den är byggd på ett riktigt sätt. Bönernas bro är att komma till honom med allting, att lita på att han hjälper och bär, att även om vi inte förstår allt som händer så vill han hjälpa oss, och ge oss styrka mitt i vår vandring, mitt i livet. Filipperbrevet säger: När ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era

önsknningar. Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus.

Vi får komma till honom precis som vi är, vi får veta att vi är älskade av honom inte för det vi gör utan för det vi är – viktiga och värdefulla. Vi får komma till honom och lämna att det som vill tynga ner vår själ, utifrån en övertygelse att han har möjlighet att hjälpa, även om hjälpen ibland kommer på ett annat sätt än vi tänkt ut. Vi får komma till honom med ett evighetshopp och be till honom, för och med varandra och ta steg för steg mot livets land.

Om man betonar meningen Herre till dig får jag komma på olika sätt, får det en ännu djupare betydelse:

HERRE till dig får jag komma
 Herre TILL dig får jag komma
 Herre till DIG får jag komma
 Herre till dig FÅR jag komma
 Herre till dig får JAG komma.
 Herre till dig får jag KOMMA

Amen